

Aptum est: Qui seipfos segregant animales, spiritum non habentes. Sed nec ille eum percipit, qui fictus est in ecclesia, & quomodo deinde scriptum est: Sanctus enim spiritus disciplinae effugiet fictum. Qui ergo uult habere spiritum sanctum, caueat foris ab ecclesia remanere, caueat in eam simulate intrare. Aut si iam talis intrauit, caueat in eadem simulatione persistere, ut ueraciter coalescat arbori uita. Prolixum tibi librum direxi, & tuis fortasse occupationibus onerosum. Si ergo potuerit tibi uel partibus legi, dabit tibi dominus intellectum, ut habeas quid respondeas eis corrigendis atque sanandis, quos etiam tibi ipsi tanquam fidei filio, mater ecclesia ubi potueris, & quomodo potueris, siue ipse loquedo & respondendo, siue ad doctores ecclesiae perducendo, in adiutorio domini corrigendos sanandosque commendat.

Macedonius iudex Caesareus Augustino, testans se statim fecisse quod ille petierat, eo quod uerecunde peteret, seque legisse libros quos ad se miserat, & eorum ingenium ac sententiam praedicat.

Epistola L I.

DOMINO merito uenerabili, & uere suscipiendo patri Augustino episcopo, Macedonius. Miro modo afficior sapientia tua, & in illis quae tradidisti, & in his quae interueniens pro sollicitis mittere non grauaris. Nam & illa tantum habent acuminis scientiae sanctitatis, ut nihil supra sit. Et haec tantum uerecundiae, ut nisi faciam quod mandas, culpam penes me remanere, non in negotio esse diiudicem, domine merito uenerabilis, & uere suscipiende pater. Non enim instas (quod plerique homines istius loci faciunt) ut quodcumque sollicitus uolueris, extorqueas: sed quod tibi a iudice tot curis obstricto petibile uisum fuerit, admones subseruiente uerecundia, quae maxima difficultas inter bonos efficacia est. Proinde statim commendatis effectum desiderij tribui: nam sperandi uiam ante patefeceram. Explicui tuos libros (neque enim tam languidi aut inertes erant, ut me aliud quam se curare paterentur) iniecerunt manum, ereptumque alijs sollicitudinum causis, suis uinculis illigauerunt. Ita enim mihi deus propitius sit, ut ego anceps sum quid in illis magis mirer, sacerdotij perfectionem, philosophiae dogmata, historiae plenam noticiam, an facundiae plenam iucunditatem, quae ita imperitos etiam illicere potest, ut donec explicent, non desistant, & cum explicauerint, adhuc requirant. Conuicti namque sunt impudenter pertinaces, iam inde a bonis quae memorant seculis, pro naturae rerum obscuritate contigisse peiora, falsosque omnes illitis quadam dulcedine foelicitatibus suis, per quas non ad beatitudinem, sed ad praerupta sunt ducti: Haec uero nostra praecpta, & simplicis uerique dei mysteria, praeter uitam perpetuam quam purissimis uirtutibus pollicetur, etiam haec secularia & necessario qui nati sumus euentura mitigare: & usus es ualidissimo exemplo recentis calamitatis, quo licet firmissime causam munieris, tamen si utrumuis licuisset, id tibi noluissem suffragari. Sed quando orta inde fuerat conuincendorum stulticiae querela, necesse erat inde argumeta ueritatis accersere. Haec interim occupatus alijs curis, quae & si uanae sunt, cum rerum exitum cogitamus, tamen quasi necessariae pro nascendi conditione, rescripsi. Si ocium fuerit & superstes uita, etiam de Italia rescribam, ut tantae doctrinae opus debitis, & si non satisfaciendis remuneretur officijs. Incolumem laetamque sanctitatem tuam deus omnipotens a uo largissimo tueatur, domine merito desiderabilis & uere suscipiende pater.

Augustinus Macedonio, docens nec Epicureos nec Stoicos recte docuisse uiam ad ueram felicitatem. Non enim esse uirtutes nisi relatas ad charitatem dei & proximi, quae a deo donatur, complectens omnes uirtutes, nec in hac uita contingere perfectam felicitatem, sed in futura.

Epistola L II.

AVGVSTINVS episcopus famulus Christi familiaeque eius, dilecto filio Macedonio in domino salutem. Quamuis sapientiam, quam mihi tribuis, in me non agnoscam, tantae tamen erga me beneuolentiae tuae, tamque syncerae gratias ago debeo quam plurimas, & meorum studiorum labores, tali ac tanto uiro placuisse

n cuisse